

A woman with long dark hair, wearing a bright red dress and sunglasses on her head, stands in an art gallery. She is positioned between two large, vertical abstract paintings. The paintings feature dark, expressive brushstrokes and splatters on a light background, with some green leaves visible on the left painting. The woman has her hands clasped in front of her and is smiling slightly.

Knyihár Amarilla

Festőművész

Portfólió

2001-2022

Transzparens képsík (1998-2002)

1998-tól készült munkáim alakításában fontos szempont volt a kép terének érzékeltetése, *fokozása* és ezzel együtt a néző terének *megnövelése, kibővítése* a festészet illúzióteremtő eszközei által ezért, hogy a képek előtt állók megfeledkezzenek nézői mivoltukról, és a művek résztvevőivé váljanak, gondolatban ezen terekben "sétáljanak", létrejöjjön a mű tere és a néző tere közötti interreláció, hogy a mű a néző "élet-terének" *meghosszabbításává* váljon, olyan legyen mint a végtelen képzelet.

Ez az úgynevezett *gondolati tér* megalkotása, a művészettörténet, ezen belül a festészet, folyamatosan visszatérő problémája, mely mindig a valóság, a tárgyiasság korlátjaiba ütközik. Amíg a médiumok keretei léteznek, addig a kérdések is fennállnak: Mit látunk, az üzenetet, a gondolat megnyilatkozását, vagy annak módját, hordozóját, stílusát, vagy a kettőt egyszerre?

Sáros ablak I, II. 2001. 150x130 cm, olaj-vászon

Ezt a látványértelmezési problémát már a reneszánsz perspektívakutatók is felvetették. Alberti nyitott ablakhoz, Leonardo üvegfalhoz hasonlította a kép síkját. Később Schopenhauer kitágítva ezen gondolatokat a művészet tárgyias szemlélete ellen szólt: "A művészet metafizikai ablak, arra való, hogy átnézzünk rajta, nem arra, hogy nézzük.,,

Ha egy festmény előtt állunk, külön érzékelhetjük a vászon síkját - mely a *reális tér* és a *gondolati tér* egyidejűleg elválasztó és összekötő, "áttetsző" síkja- és külön láthatjuk az azon túli *világot*. A vászon jelentheti saját belső terünk határát és egyben megnyílását egy másik térre. A festmény, mint tárgy - a fal síkjával esik egybe, de ugyanakkor tartalma révén képessé válhat arra, hogy lebontsa ezt a falat és gondolatban egy másik térbe helyezze a nézőt. Munkáim erre a szemléleti kettősségre épülnek: a kép síkja és a kép tere közötti differencia és egyben egységének megteremtésére.

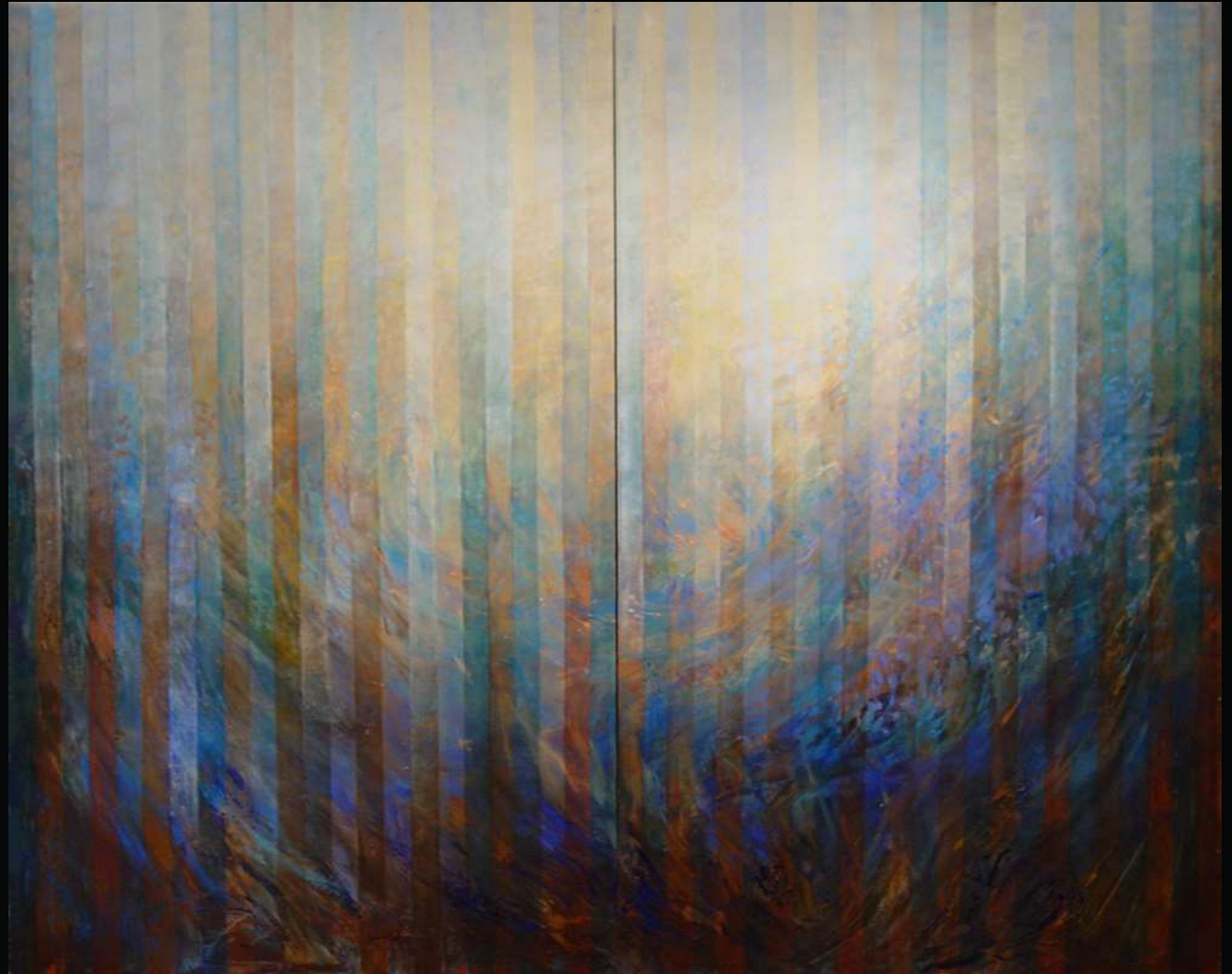
Kettős tájkép 2001. 230x300cm olaj-vászon

Szimultán sorozat (2002-2007) - A kép síkjának és a kép terének szintézise

2002-től tájkép, illetve tájkép alapú absztrakt festményeket készítettem, mely képek felületén mintegy függőnyszerűen megjelenő vertikális (néha horizontális) felosztás a "valóságot" elfedve, néhol áteresztve felbontják és újrendezik a teret, szín és formai módosulást eredményezve. Két látvány összegzésére tettem kísérleteket, melyek egy-egy organikus természeti közeg és egy ezek előtt elhelyezkedő, a látványt színben és formájában módosító, mesterséges felület áthatásai. Képeim a természeti téri látványnak és egy azt módosító, síkban elhelyezkedő elvonatkoztatott tárgyi tulajdonságnak a szintézisei, melyek a részleges és a teljes transzparencia elvén alapulnak.

Budapest Galéria 2005.

Összegzés (diplomamunka) 2002. 210x300 cm olaj-vászon

Fényfüggöny II. 2003.200x300cm olaj-vászon

A vertikális irányú mozgás összemossa az ég és a föld közötti határt, keresztezi, felszabdálja és ezáltal megszünteti a horizontot, a végtelenség érzését keltve a nézőben. Ha az áttetsző sávrendszert szemléljük, a vászon síkjára koncentrálnak a figyelmünk, eközben a fénynyalábok által felszabdalt látványban a tájak elveszítik értelmezhetőségüket és a sávok mögött megjelenő formák csupán a tudatban működnek, bizonytalan, megfakult emlékképként.

UAP Galéria Marosvásárhely, 2013

Ha azonban áthatol a szemünk ezen a transzparens síkon, megnyílhat szemünk előtt a tér és elénk tárulhat a tájkép egészének a látványa is. Az egyenlő szélességű sávok monoton vibrálása nem teszi lehetővé a nyugodt szemlélődést, csak kellő távolságból "áll össze a kép". A néző azzal szembesül, amivel korunk embere mindennapjai során is gyakran találkozik: a felszín mögé látni, a sokrétű, vegyes, információk halmazából megtalálni a lényegest, hogy képet alkothasson a világról.

Fényfüggöny III. 2003. 210x300cm olaj-vászon

A sávok méreteinek és tulajdonságainak megválasztásában (világos, vagy sötét, áttetsző, vagy fedő,) az intuíciónra hagytam. Emellett fontosnak tartottam azt, hogy az emberi esetlegesség és természetesség éppen úgy szerepet vállaljon a művekben, mint a kalkuláció és a kiszámított lépések. Nem törekedtem egzakt, geometrikus formák szabályos kivitelezésére, inkább egy oldottabb kifejezési módot választottam a képek egységének megteremtése érdekében. Amellett, hogy a munkáim geometrikus tulajdonságokat tartalmaznak, azt szerettem volna elérni, hogy összességében mégis organikus jelleget kapjanak, visszautaljanak a természeti közegre.

Pécsi Kisgaléria 2005

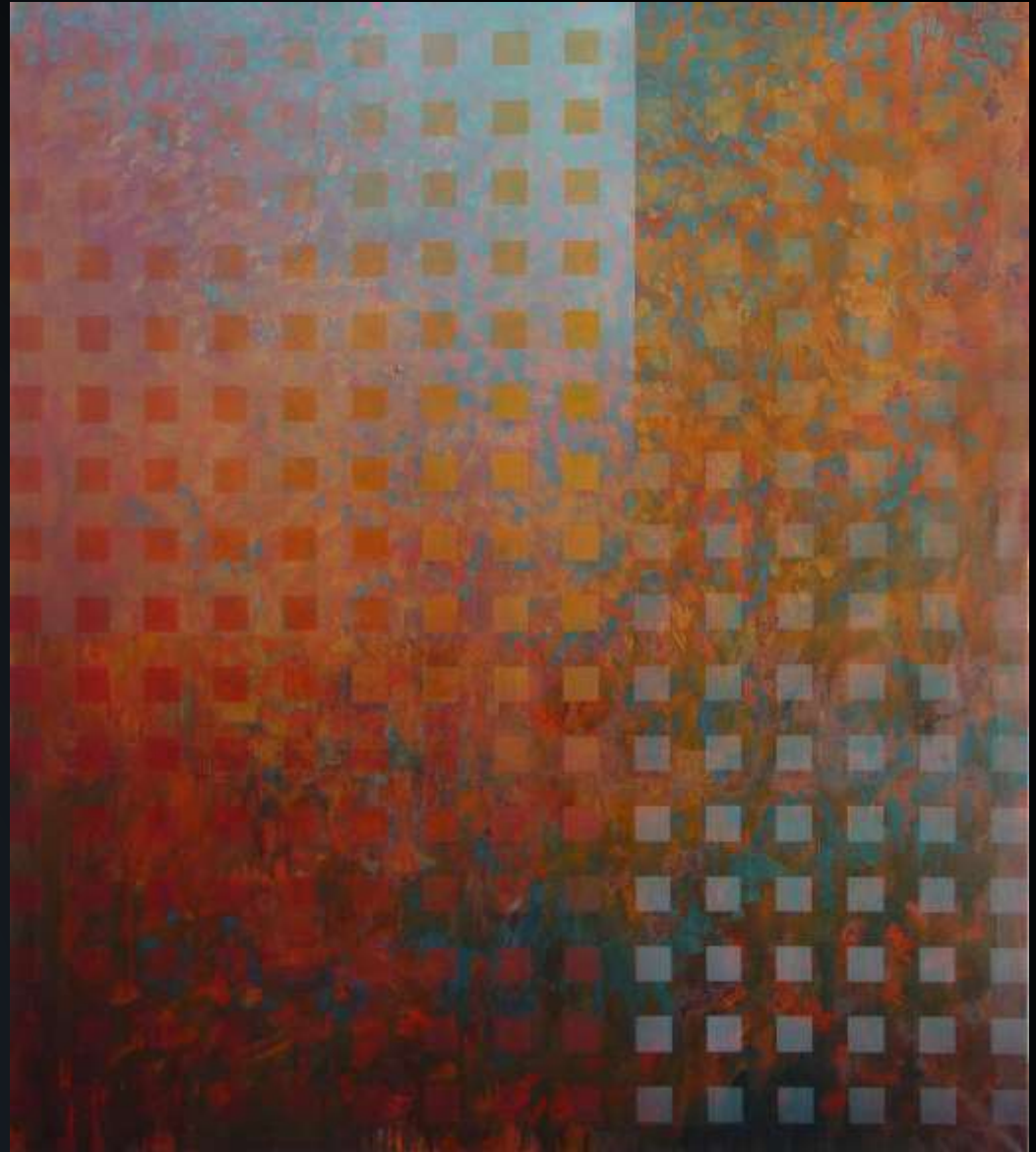
Fényfüggöny IV. 2004. 160x140cm olaj-vászon

Fényfüggöny I. 2003.160x1600cm olaj-vászon

Az egy képen belül alkalmazott függőleges és vízszintes irány szervesülése a raszterszerű megjelenítési mód felé terelt.

Korábbi munkáimat jellemző, tájképi alapon jelentkező vertikális, néhol horizontális sávrendszert egyre inkább felváltotta egy négyzetrácsos felosztás, -ami már nem csupán áttetsző, hanem az alaptól idegen, vagy elidegenített fedő „mozaikelemként” jelentkezett, ezért munkáim egyre inkább a geometrikus absztrakt irányba tolódtak el. Egyre kevesebb hangsúlyt kapott a természeti közeg megjelenítése, azonban továbbra is törekedtem hangulatának visszaadására, a téri érzet megtartására. Ehhez hozzásegített az, hogy a vászon síkjára *feszített*, szabályosan kialakított négyzetháló, már nem az alap szerves részeként jelent meg, hanem attól, néhol lényegesen elkülönülve, előtte. Ez nagyobb differencia megteremtésére adott lehetőséget, ugyanakkor nem zárta ki az organikus és a geometrikus elemek egyidejűségét, szimultánitását.

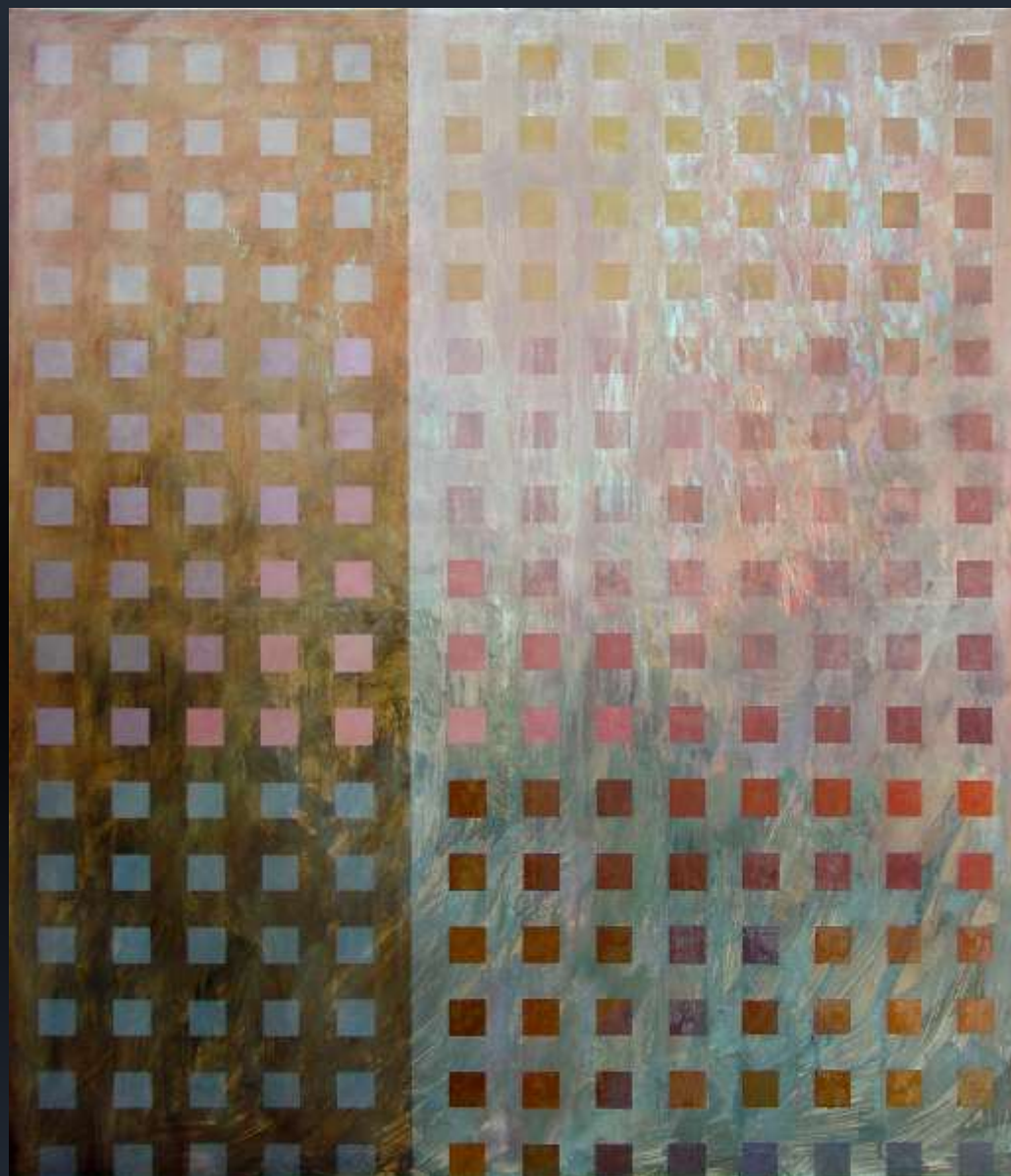

Szimultán V. 2003. 160x140cm olaj-vászon

Mínt hogy már nem ragaszkodtam, ahhoz hogy képeim összhatásában tájképi jelleget öltsenek -ezzel megszabadítva magam, egy-egy adott kompozíció színeinek, formáinak lényeges kötöttségeitől-, képeim alakításába nagyobb szerepet kaphatott a játékoság. A négyzetek néhol feloldódtak, eltűntek a kép terében, néhol újra előbukkantak. Ezt az áttűnést, a színek intenzitásainak, telítettségeinek és tónusértékeinek csökkentésével, illetve növelésével idéztem elő. Színüket nagyrészt az organikus háttér színéből nyerték, tompítva, vagy felfokozva, melyek gyakran az alap egy másik részéről átcsúsztatva jelentek meg, egy-egy szín eszenciáiként. Azonban ezek a négyzetek nem ritkán a képtől idegen fényfoltként egy másik tárgyi valóság tükörképeként mutatkoznak meg. A köd, a pára megjelenítése továbbra is szerepet kapott a munkáimban, de már egy elvonatkoztatott minőségben, az érzékelés korlátaiként jelentkezve.

Pécsi Kisgaléria 2005.

Szimultán IV. 2003. 160x140cm olaj-vászon

A festmény síkjára folyamatosan figyelmeztető négyzetekkel kapcsolatban számtalan asszociáció jutott eszembe a már fent említett „eszencián” és tükröződésen kívül:

Mintha a halmazokból kilépő „részecskék” addig keverednének, amíg meg nem találják a kellő egyensúlyt, vagy mintha egy folyamatos áramlás egy véletlenszerűen kiragadott, kimerevített pillanatát látnánk. ...

Színtestek, amelyek önálló életre kelve „átvérzenek” egy másik helyre, beszűrődnének a térbe, vagy onnan emelkednének ki. ...

Munkáim a látható és a nem látható, a valóság és az illúzió, a realitás, és az irrealitás, az ösztön és az értelem fogalmi ellentétpárjainak vizuális megfogalmazásai, kettősségük és ambivalenciájuk, összeegyeztetései.

Kettős a legtöbb emberi és természeti dolog, de ezeket nem elemeire szétbontva, hanem összegezve, egységként értelmeztem, illetve viszonyítottam.

Szimultán VII. 2004. 160x140cm olaj-vászon

2006-tól a „reális” portré és akt ábrázolás kezdett érdekelni, pontosabban a plasztikai forma és a sík együttes jelenléte, áthatása. A geometrikus mozaikkockák az általam érzékelt belső kisugárzásról árulkodnak, ugyanakkor formai értelemben a szemnek láthatatlan absztrakt valóság és a látható reális valóság együttes jelenlétére szimultanitására utalnak.

Zsolt szeme I., II., 2006. 100x100cm olaj-vászon

Akt tükröződéssel 2008. 160x130cm olaj-vászon

Ablakban, kirakatban (2007-2013)

Ablak 2011, olaj-vászon 100x110cm

Napjainkban a transzparenciával, mint vizuális igénnyel és jelenséggel léptenyomon találkozunk. Ennek háttérében egy alapvető vizuális hatások iránti természetes emberi vágy áll: a kíváncsiság, hogy *átlássunk* dolgokon, *átlássunk* dolgokat, azaz *megértsünk* valamit.

A **transzparencia** megjelenítése a vizuális kultúrában nem új keletű. Realista vagy absztrakt kifejezési formái végigvonul a művészettörténet számos korszakán. A transzparencia a képzőművészetben egy vizuális téri élményhez és e térben elhelyezkedő tárgyak, vagy sík felületek fény áteresztő képességéhez kötött. Átlátszónak látunk egy síkot, egy tárgyat, ha mögötte egy másik vizuális információt vélhetünk felfedezni. Transzparenciát a képzőművészetben tudatosan akkor alkalmazunk, mikor két vagy több téri dimenziót szeretnénk láthatóvá tenni, vagy viszonyítani egymáshoz. Tartalmi jelentés szempontjából szintén dualitások, a kint és bent viszonyát, a nyitottság és zártság, az elérhető és elérhetetlen, a látszat és valóság, a nyíltság és titok, a leplezés és leplezetlenség fogalompárjait kívánjuk megjeleníteni.

A transzcendens gondolkodásban inkább átjárhatóságot takar a kifejezés, - mely a reális világ (az általunk fizikálisan érzékelt világ) és a transzcendens világ összekötő csatornájaként működik. Kapuként, ajtóként, ablakként is értelmezhetjük, melyre rengeteg vizuális példát, jelet, utalást találhatunk a képzőművészetben és népművészetekben.

Az ablak, a külső és a belső tér összekötő eleme. Mint téri dimenzió kapu a festészet egyetemes metaforája. Az ablaküveg síkját a kép síkjával azonosíthatjuk, de tágabb értelemben is a képzőművészetben a reális teret és a képzeletbeli teret elválasztó és összekötő síkjának modelljeként is értelmezhetjük. A több téri dimenzió egyszerre történő képzőművészeti megjelenítésének alapvető eszköze a transzparencia, legkézenfekvőbb modellje **az üveg**, mint áttetsző sík, vagy forma. Az üveg a tisztasága, áttetszősége révén az ártatlanságot, a szüzességet fejezi ki, illetve hűvös, rideg, áthatolhatatlan, kemény felülete révén negatív jelentéseket is hordozhat. (1) Az üveg a szétválaszthatatlan „téridő” modelljévé válhat; relatív, látszólagos tereket teremthet, melyeket gyakran a fény kelt életre és teret adhat a mögöttes világnak. Az üveg feszültséget is kelt a külső és belső terek között. Differenciál, de ugyanakkor integrál is.

Az áttetsző üvegen megjelenő tükörképünk és a környezetünk visszaverődése fontos jelentőséggel bír: **A tükörkép** megtörve az üveg transzparenciáját kijelöli a fizikai terünk határát, szembesít a valósággal, vagy annak másával, és az átlépés, az elérhetőség valótlanásával. (Ugyancsak ilyen differenciáló szerepe van az üveg felületén megjelenő szennyeződés, vagy víz, pára megjelenésének, de ez nem hordoz többletinformációt a környezetről, csak viszonyítási pontként értelmezhetjük.)

Lilla 2010, olaj-vászon, 100x68cm

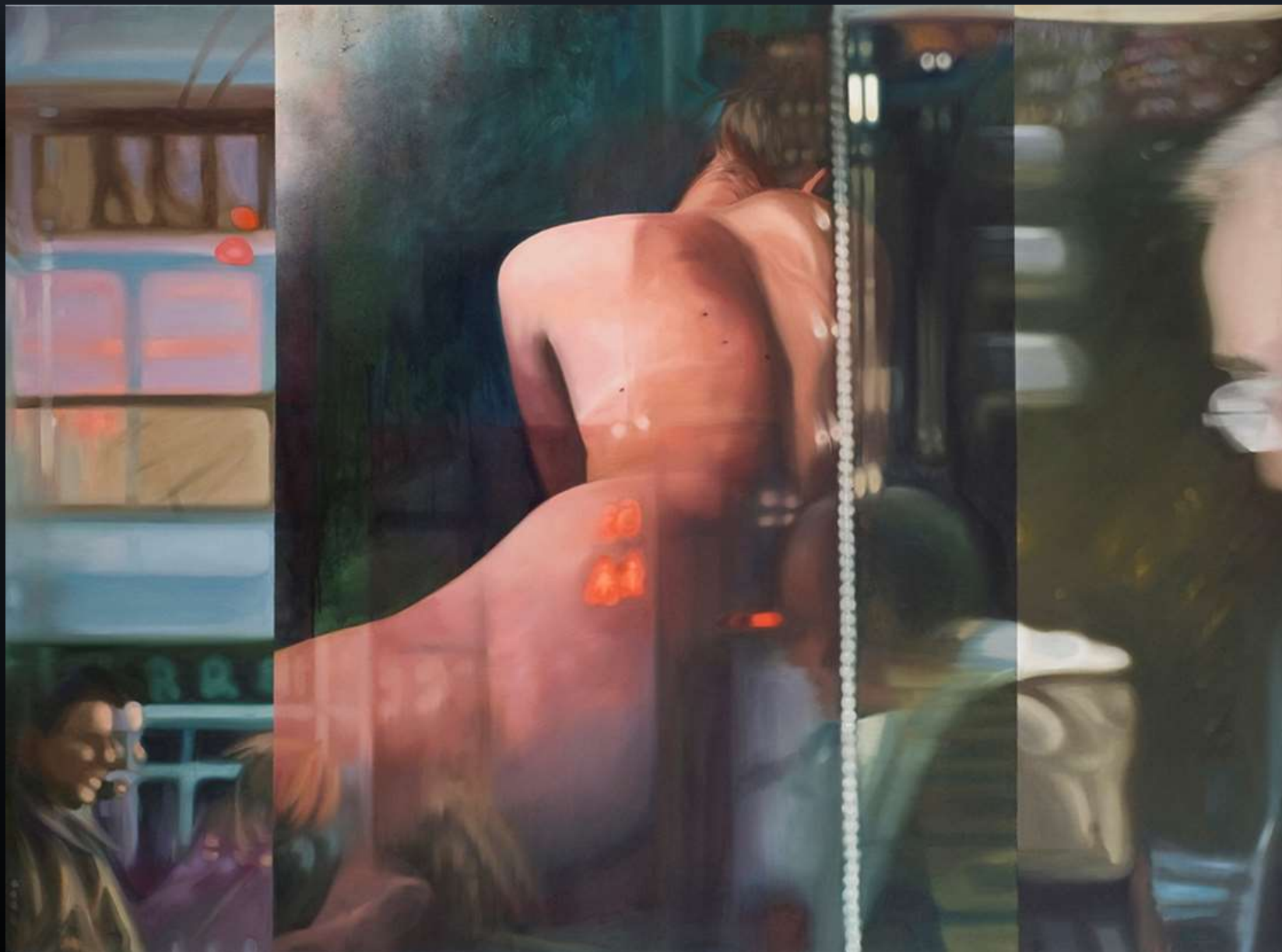

Akt az ablakban IV. 2010. olaj-vászon, 170x130cm

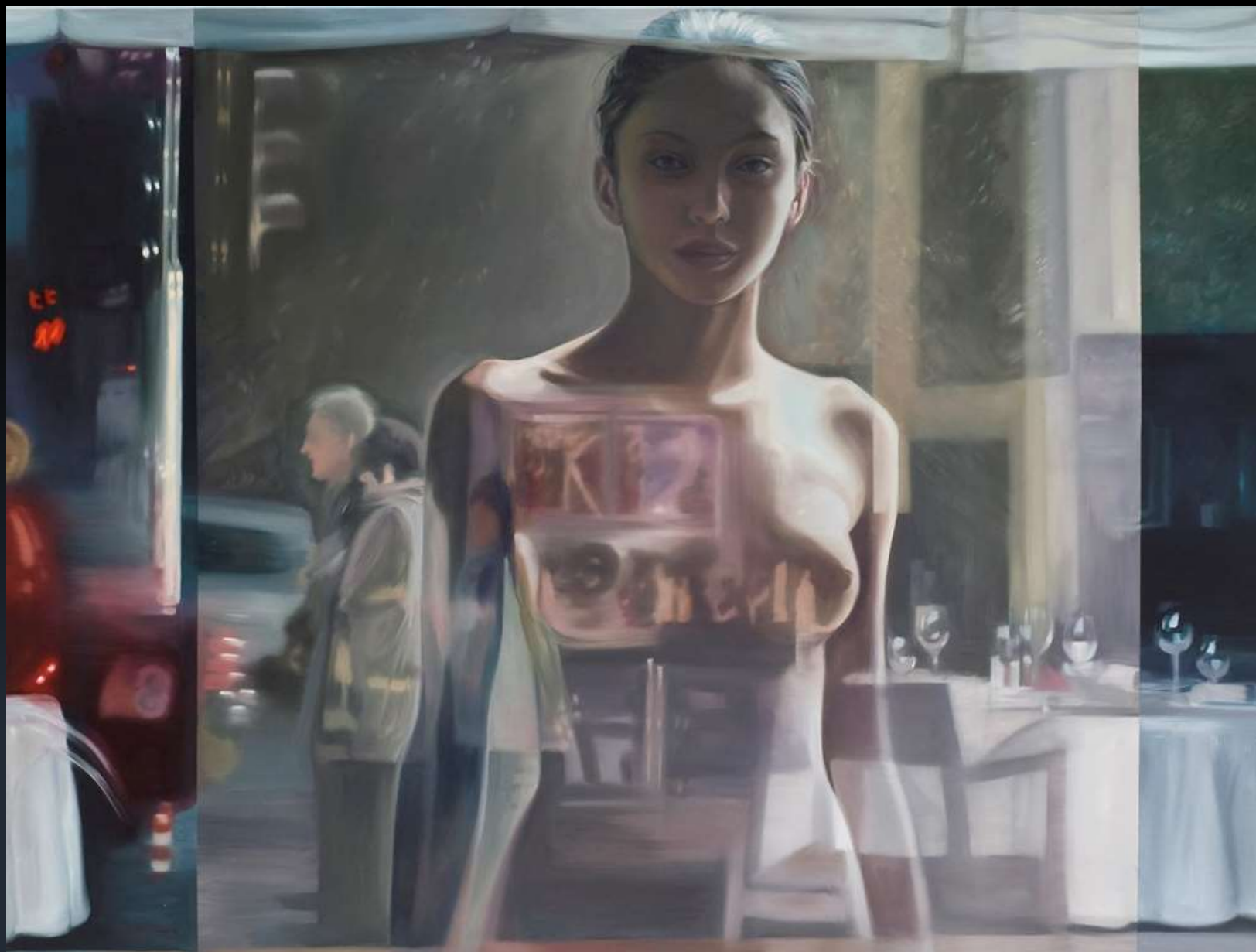
Akt az ablakban, kirakatban 2009 - 2013

A 2007 szeptemberében kezdett festménysorozatomban a témája az „ablakban”, „kirakatban” melyet a populáris kultúra, közéleti vizuális elemei indukáltak. Az óriásplakát méretűre felnagyított meztelen női test, kihívó tulajdonságaival együtt a média és reklámkampányok természetes velejárója. Ezek a kreált „realitások” egy-egy eklektikus montázs formájában mutatkoznak. Munkáim ennek a hamis, nem reális képalkotási elvnek a reflexiói. Az erotika mindennapjaink szerves részévé vált, olyannyira megszokott formában, hogy szinte észrevétlenül megyünk el mellette. Erre reflektál a leplezett és leplezetlen megjelenése, eltűnése és előtűnése, különböző közvetett médiumokon keresztül, mint például egy áttetsző függöny, kirakatüvegben megjelenő város tükröződése, vagy egy ablaküvegen megjelenő pára, belső és külső tér látványának áthatása.

A képeken egyenként egy meztelen női test szerepel takarásban, nem tisztán látható, organikus, érzéki formában, geometrikus, vagy organikus elemekkel szervesen egyesülve, mely elemek esetenként a mindennapjainkra jellemző civilizációs emblémák tükröződéseként jelennek meg. Ezzel utalva az erotika társadalmi vonatkozásaira és a társadalmi tényezők erotikára gyakorolt hatásaira, befolyására, összefonódására. A mai meztelen női test, már nem a patakparton fürdőző nő természettel való összhangjának és tisztaságának szimbóluma. Jelen korunk aktja civilizációs *környezeti ártalmakkal ruházódik fel.*

6 másodperc 2009. 170x230cm olaj-vászon

Hotel Concordia, 2009, olaj-vászon, 150x200cm

A függöny által elrejtett test a szemérmességre, gátlásokra, de a kirakatban szereplő akt éppen ellenkezőleg a szemérmetlenségre, gátlástalanságra, vagy pozórságra utalhat. Egy lakásbelső sötétjében homályba vesző, vagy egy ablaküvegen tükröződő utcarészletben körvonalazódó, lopott pillantással megragadott női testrész látványa nemcsak a belső titokról, hanem a külső eseményekről is árulkodhat. Minden esetben a néző akaratlanul is a megfigyelő, a megleső szerepét élheti át, egyfajta voyeur szerepbe kényszerülve, de a lényegét nem a csupasz valóságában, hanem többszörös áttételen, áthatáson keresztül látja, mint ahogyan jelen életterünkben is megjelennek ezek a „szűrők”.

Az üveg, mely feszültséget teremt külső és belső tér között, differenciál, de ugyanakkor integrál is. A tükröződések és szennyeződések kijelölik saját belső terünk határát és viszonyítási pontként működnek.

Az ablaküveg, kirakatüveg festésekor a néző – mű gondolati tér pozícionális helyzeteit elemezve, munkáimnál a nézőpont váltás vált elsődleges koncepcióvá. Belőről kifelé, vagy kívülről befelé tekintünk e az ablakon. (6 másodperc, Hotel Concordia)

Az aktábrázolásaim esetében fontossá vált, hogy a képek szereplői az üvegen belül, vagy kívül helyezkednek-e el. Ezek a belső és külső nézőpontok illetve a belűre, vagy kívültre helyezés, milyen hatással van a képre, vagy a nézőre. Az kezdett el foglalkoztatni, hogy ez a két téri viszonyt hogyan tudom megjeleníteni egy képsíkon.

Ha arra gondolunk, hogy Schopenhauer jelképes metafizikai ablakának két oldala van, a külső és a belső tér egy időben ábrázolt vetületei egyesülhetnek a kép síkjában. Az üvegen belül és kívül elhelyezkedő személyek, tükörképeik és környezetük vetületei találkoznak az üveg síkjában.

Az üveg két oldala 2012.(olaj-vászon) 140x59cm 2012

UAP Galéria Marosvásárhely, 2013

Tér – idő síkok (2014-2015)

2014.- től festményeimen valóságos események, emberek és saját magam jelenhez és múlthoz fűződő érzelmi viszonyait több idősík együttes alkalmazásával próbáltam megjeleníteni. Az idő-möbiusz I., II., III. esetében az ablaküveg mögött elhelyezett alakokra egy másik tér és időbeli esemény vetül. A terveimhez valóságos személyek régi fotóit használtam fel, melyek ugyan abban a térben készültek, mint a az üvegen tükröződő jelen kori jelenetek. A transzparens, digitális montázsok után festett képeim előképe Erdélyi Miklós fotómontázs sorozata (Időutazás I—V , 1976). Vásznaimon szereplő élő személyek gyermekkori alakjai és az elhunyt hozzátartozóik a jelenben tűnnek fel, mai környezetet szemlélve, melyet az üvegen megjelenő valóság tükörképe „szimulál”.

.Idő-möbiusz I., II.,II.100 x 100cm, 100 x70 cm, 2014 olaj- vászon

A Tavasz c. munkám saját múltamat és jelenemet tükrözi és egyben tiszteletadás is (Tolvaly Ernőnek). Ezen a képen megjelenő étterem üvegportálja mögé nem látunk be, a transzparencia minimálisan érvényesül, csak a tükörképek egymásra vetülése és azok áthatása, keveredése, szimultanitása van jelen. Az üvegen valóságos városi jelenet és gyermekeim arcai jelennek meg, melyek a tükröződő felületén, a kép síkjában egyesülnek. Egy olyan érzetet szerettem volna visszaadni, mint mikor az ember elmegy egy kirakat mellett, meglát az üvegen tükröződni egy számára valamire emlékeztető képet, egy festményt, gondolatban elidőzik a múltban, de ugyanakkor egyidejűleg a jelen, a valóság gondolati képe is megjelenik. A kép felső „szférájába” a realista tájképi elemek a gondolat által absztrahálódnak, egy régi világba vezetnek, (ehhez tudatosan választott, interpretált festészeti technikát alkalmaztam idézet gyanánt) a kép alsó részében pedig a jelen realitása ölt formát a gyermekek arcain keresztül.

Tavasz (Múlt és jelen) olaj-vászon, 150x250cm 2014

Ablak – ajtó (2016)

2016-ban létrehozott fotó munkáim témája az ember és szubjektív terének megkettőződött szerepe, viszonya a környezetéhez és önmagához. A képek a reflexió és önreflexió fogalmainak vizuális megnyilvánulásai a transzparencia lehetőségeinek segítségével, A képekből egy két oldalról nézhető világító dobozt hoztam létre, mely egy ablak külső és belső nézetét jelenítette meg.

Ablak-ajtó, 2016. (külső üveg) fotó, 80x120cm

Ablak-ajtó, 2016. (belső üveg) fotó, 80x120cm

A külső és belső képeken saját önképem, önarcképem, önreflexióm jelenik meg. Árnyékképem és tükörképem egyidejűleg látható, elcsúszva fedik egymást egy személyes belső térben saját lakásom ablaküvegén. A belső és külső tér élménye önmagam és külvilággal való kapcsolatomat jeleníti meg. A képen szereplő külső és belső tér elemei mind jelentéssel bírnak, magánéletemre utalnak. Az arctalan árnyékkép önakt, az ösztönös készletéseimet jeleníti meg, míg a ruhás alakom tükörképe a tudatos, racionális énem. A két alakom tükörképe az üveg síkján találkozik. A két reprezentáció között némi torzulás jön létre és nem teljesen fedik egymást. Ez arra utal, hogy az ember kettős önkép által körvonalazódik, fejeződik ki. Az üvegen tükröződő tartalmak a külső és belső tér egyidejűleg elválasztó és összekötő elemei, melyek az üveg jelenlétét láthatóságát erősítik. Az üveg két oldala a külső és belső nézőpont egységét fejezi ki.

Ablak-ajtó, 2016. (belső üveg) világító doboz, 80x120cm

BÁR-BÁR C. kiállítás, 2016, Magyar Műhely Galéria, Budapest

BÁR-BÁR (2016)

A BÁR-BÁR c. munkám egy installáció, melynek témájaként megélt hétköznapi események fotódokumentumait dolgoztam fel.

Egy alkalommal egy kávézó üvegportálját fotóztam, mikor a pultos nő észrevett. Saját félelmeit kivetítve rám, azt gondolta, valamiféle ellenőr lehetek, aki a munkavégzését dokumentálja. Rögtön elkezdett dolgozni! Az otthagytott poharakat leszedte az asztalokról, megigazította székeket, még felesleges, munkának tűnő gesztusokat is tett. Elégedetten vonult el, miután látta, hogy rögzítettem az esemény folyamatát.

Abban a pillanatban, mikor a képeim szereplője észlelte a megfigyelést, megfigyelőből tükörré változtam. A hölgy általam látta meg önmagát, és igyekezett javítani a képen. Az üveg transzparenciája ebben az esetben félelmet szült. A pultos nő elkezdte figyelni önmagát. Figyelme belülről kifelé irányult, de figyelmét az üvegen kívülre helyezve látta magát általam. Az installáció egy összegzése a hölgy üvegen megjelenő belső tükörképéről, a kívülre helyezett önképéről (amit a külső szemlélő láthat, gondolhat róla) és az én impressziómról, ami az eseményt teljessé teszi.

BÁR-BÁR, 2016, installáció, átlátszó plexi, fotónyomtatás, 175x250x150cm

Víztükör sorozat (2015-2018)

2015-ben készült munkáim a víztükörözések. A festésmódot tekintve tudatosan választottam, hogy a munkáim alapját gesztusfestészeti eszközökkel alakítsam, mivel a fotómontázsok utáni festés merevvé tette a munkáimat, és ettől a merevségtől szándékoztam megszabadulni. A csorgatásokat, fröcskölt ecsetnyomokat később a festés folyamatában realizáltam. A képek témáját tekintve a víz felületén megjelenő környezet fordított képe érdekelt. Az a kép, mely a víz hullámzása és különböző fényviszonyok hatására módosul, nem pontosan kivehető, torzult képet ad a valóságról. A képeket úgy komponáltam, hogy a vízpart, a valóságos környezet nem látható, csak a transzformált kép szolgál információul a környezetről.

Víztükör, 2015. olaj-vászon 100x200cm

A víz mélységének visszaadása ebben az esetben nem volt fontos a számomra, mivel nem is a víz jellegére, hanem a tükröződés által a gondolatban, gondolatainkban megalkotott kép érdekelt. Abban az esetben, ha csak a tükröződő felületet látjuk, az eredeti látványt nem, akkor csak a tükörképéből következtethetünk a valós látványra, egy fajta alkotói folyamat zajlik le a nézőben, a valóságot kénytelen elképzelni. A tükörkép és az elképzelt tér között számos szubjektív tartalom kaphat helyet, illetve a néző személyes térélményei befolyásolják a képalkotást, tapasztalt emlékképei alapján.

Víztükör II. 2015, 100x100cm, olaj-vászon

Víztükör III. 2015, 100x100cm, olaj-vászon

Bajai tükröződés I. 2017. olaj, vászon 100x130cm

Vítükör VII. 210x200cm olaj, vászon 2017

Vítükör VI. 210x200cm olaj, vászon 2016

Örvény, 2019, olaj,vászon, 150x200cm

Bajai Víztükrő III. 2020. 130x200cm, olaj, vászon

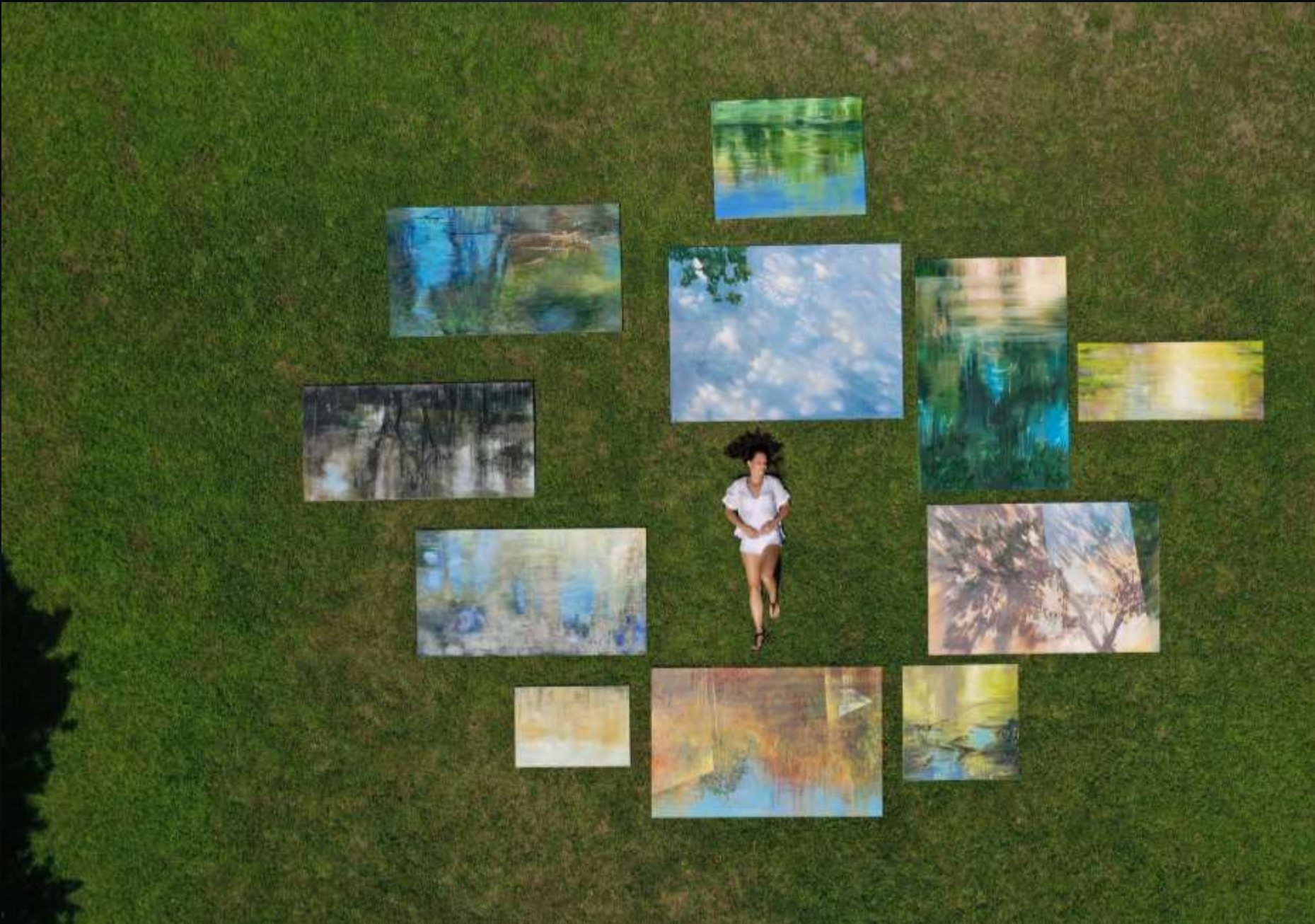
Bajai tükröződés III. 2019. olaj, vászon 100x130cm

Bajai tükröződés IV. 2020. olaj, vászon 100x100cm

Felszín II. 2020. olaj, vászon 100x100cm

2019. október 17. csütörtök, 18.00

KNYIHÁR AMARILLA

festőművész

Reflexiók

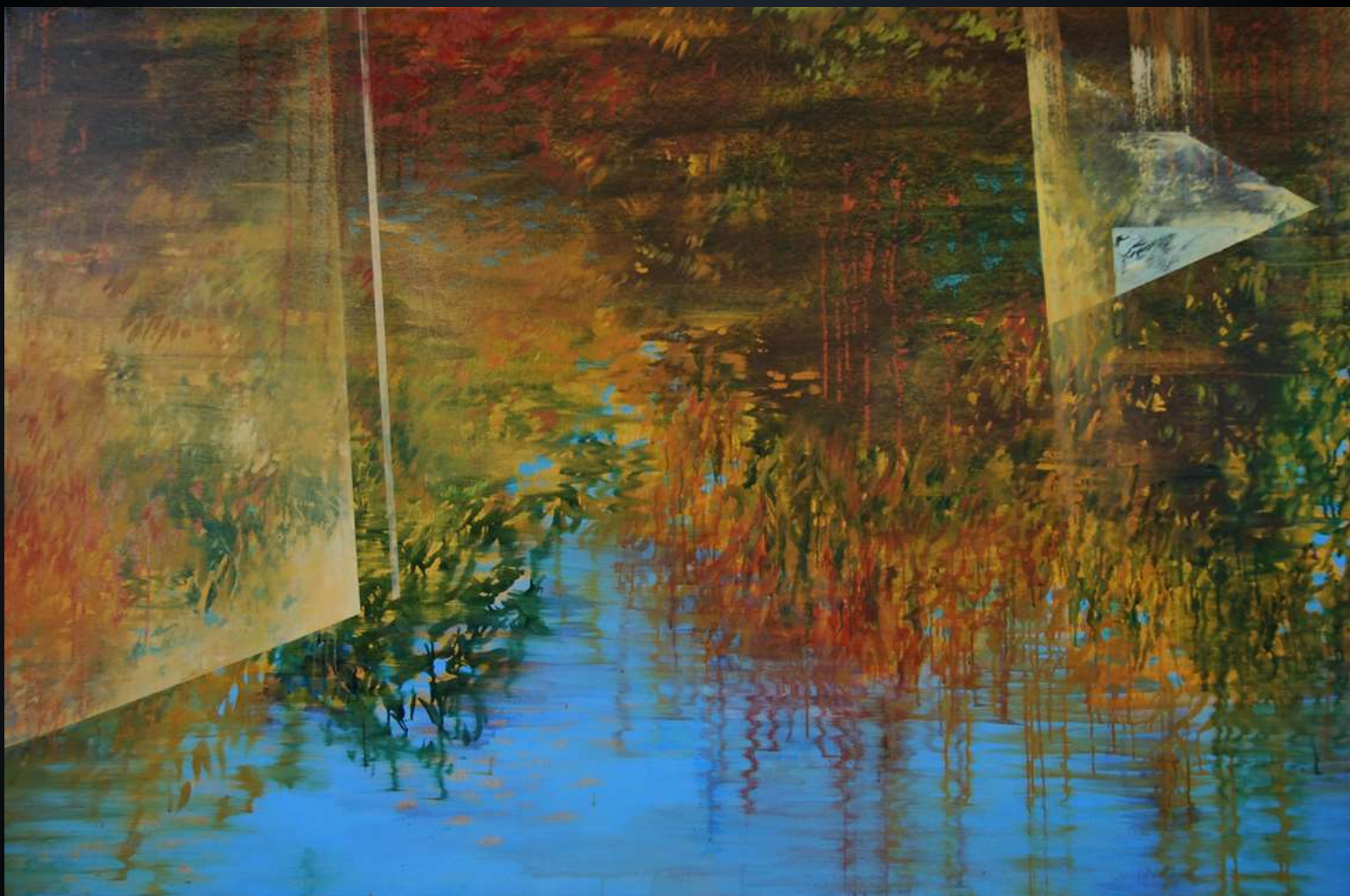
Köszöntőt mond: Szabó Csilla igazgató
A kiállítás megnyitja: Szepes Hédi művészettörténész
Közreműködők: Mákó Rozsi

A kiállítás megtekinthető 2019. december 15-ig a Harmónia Szalonban.

 1145 BUDAPEST, HUNYADVÁR UTCA 43/C
401-3060 • www.kulturige.hu • info@kulturige.hu
www.facebook.com/kulturige

Nytott ablak, 2018, 130x200cm, olaj, vászon

Árnyékképek sorozat (2018 -)

A korábbi munkáimhoz hasonlóan, melyek a tükröződések látványértelmezése kapcsán a másodlagos képre fókuszáltak, mint fordított képek, itt az árnyék vált fontossá számomra. A víztükröződéshez hasonló térértelmezésen alapuló, platóni gondolati tartalmak vezéreltek a 2018-tól készült Árnyékképek sorozat megalkotása esetében is.

Üveg mögött II. 2018, olaj, vászon 120x200cm

Itt a „fordított kép” árnyépként jelenik meg a vásznon és ugyancsak a másodlagos kép alapján keressük vissza emlékképeinkben az eredeti látványt. A képek célja egy-egy szubjektív tartalom előhívása, melyet nézőnként eltérő emlékképek, tapasztalatok befolyásolnak.

Üveg mögött, 120x200cm, olaj, vászon 2017

Lombárnyék, 2018, 130x200cm olaj, vászon

Vetett árnyék II., 2019, olaj, vászon 150x200cm

A képek célja egy-egy szubjektív tartalom előhívása, melyet nézőnként eltérő emlékképek, tapasztalatok befolyásolnak. A falakon megjelenő, a falak előtt álló fák lombjainak vibráló, mozgó pillanatnyi árnyékképét rögzítettem, mely ilyen módon az impresszionisták törekvéseivel rokoníthatók, de összefüggésbe hozhatók a japán és kínai tusfestmények transzparens paravánjaival és az árnyjátékok, árnyinstallációk térbeli struktúrájával is, melyek törekvésemhez hasonlóan a kép előtti és kép mögötti térbeli tartalom egységként történő megfogalmazásai.

Kas Galéria, 2019.

Lomb és árnyék VI. 2019, olaj, vászon, homok, 130x150cm

Lomb és árnyék V, 2019, olaj, vászon, 120x200cm

Szín-tükör festménysorozat 2020-2021

A Színtükör képek a színek expresszív felfokozásával, a valóságos színhatás átalakításával reflektálnak a valóságra, mintha színes üvegen, vagy tükörben érzékelnénk a látványt. A sorozat a transzparencia és reflexió fogalomköréhez kapcsolódik, melyek vizuális megjelenítésével 2002 óta foglalkozom. Festészeti tevékenységem a tükröződések torzító hatásaira, a tükröződő felületek által módosuló, absztrahálódó téri látvány rögzítésére, ezen keresztül egy összegző szinergikus térélmény kialakítása irányult. A tükröződés, a tükör fogalomköre, mint a művészet megkerülhetetlen nagy metaforája, minthogy minden művetület, leképezés, tükrökép... A valóságnak, egy téri élménynek a kétdimenziós fordított mása, másodlagos kép. A tükröződés jelenségéből leginkább absztrakciós folyamat, a torzult, vagy fordított kép érdekelt. Az a kép, mely a tükröződő felület függvényében különböző fényviszonyok hatására módosul, nem pontosan kivehető képet ad a valóságról.

A tükröződés által a gondolatban, gondolatainkban megalkotott kép egy következtetés. Abban az esetben, ha csak a tükröződő felületet látjuk, az eredeti látványt nem, akkor csak a tükörképből következtethetünk a valós látványra, egy fajta alkotói folyamat zajlik le a nézőben, a valóságot kénytelen elképzelni. A tükörkép és az elképzelt tér között számos szubjektív tartalom kaphat helyet, illetve a néző személyes térélményei befolyásolják a képalkotást, tapasztalt emlékképei alapján. A valóságos látványtól oly módon is eltávolítottam a nézőt, hogy a természetes eredeti színállásokat megváltoztatom, felfokozom a szín intenzitást, vagy a tónust megfordítom, amellyel expresszív, vagy álomszerű szürreális színvilágot alakítok ki.

Boszorkánysziget I. 2021. olaj, vászon 80X80 cm

Szín tükör IV. 2021. olaj, vászon 80X80 cm

Színtükör I., 2020, 130x200cm olaj, vászon

Color Reflexion III. 2021. 150X220 cm

Boszorkánysziget (Még nem az a pillanat) 2021. olaj, vászon 80X80 cm

Boszorkánysziget - Reverzio 2021, 130x200cm, olaj, vászon

Vörös tükör olaj, vászon, 130x200cm

Felszín II. 100x100cm, olaj vászon 2021

Tükröződés I. 2016, 100x100cm, olaj, vászon

Monokróm tükör sorozat (2021-)

A Monokróm tükör c. sorozat a valóság redukált, színektől elvont visszatükröződése. A képeket egyetlen színből, vagy közeli színekből, csupán a tónusátmenetek és kontrasztok segítségével és annak árnyalati intenzitásnak gazdagságával építettem fel.

Monokróm tükör IV. olaj, vászon, 200x130cm, 2022

Monocróm tükör I, 2022, olaj, vászon, 130x200 cm

Monocróm tükör I., 2022, olaj, vászon, 130x200 cm

Monocróm tükör IV, V. 2022, olaj, vászon, 130x200 cm

Viszonylatok (2022-):

A viszonylat / reláció összefüggés a látható, tapasztalható, értelmezhető dolgok között. Kapcsolat, viszony a természeti, lelki vagy társadalmi jelenségek, folyamatok, történések egymásra hatása formájában. Reláció a kölcsönös függés megnyilvánulása. A matematikában strukturalista, halmazelméleti modell. A reláció általában valaminek valamihez való viszonya, kapcsolata, vele való összefüggése. A vizuális megjelenésekben egy kompozíción belül a látható formák, színek, tónusok, arányok, szerkezet, egymáshoz viszonyított arányairól, összefüggéseiről, vagy több kompozíció szerkezeti, színtónusbeli kapcsolatáról beszélhetünk. Tartalmi vonatkozásaiban például a valóságos kép és tükörképe, a látható tapasztalható tárgy és árnyéka, vetülete, közötti összefüggésekre, vagy az absztrakció folyamatában a tárgy és az elvont forma közötti viszonyra mutathat rá.

Viszonylat I. 2022,100X100cm olaj, vászon

Viszonylat II. 2022,100X100cm olaj, vászon

A Viszonylatok festménysorozat a látható, tapasztalható világ és az absztrakció közötti vizuális és tartalmi kapcsolatait vizsgálja. A képeim a vizuális elemek összefüggéseire a látható elemek egymás közötti formai, ugyanakkor tartalmi összefüggéseinek egységének megfogalmazásai. Vizuális és tartalmi kettősségek összehasonlítása, egymásmellettsége, párhuzamba állítása központi szerepet kap a munkáimban.

Viszonylat III. - Pécsi műteremből 2022, olaj, vászon, 130x200cm

A festményeimen egy-egy montázs látható, mely több idő és térsík egységét jeleníti meg: az organikus absztrakt, monokróm képek a gesztus és a tónusok hangsúlyozásával, míg az ettől eltérő színes valóságselemek külön „ablakban”, kompozícióban, realista, impresszionista vagy posztimpresszionista formában mutatkoznak, esszenciaként, utalásképpen az esszenciára. A monokróm tartományban festett képeket a színes képtöredékek értelmezik, melyek több esetben a teljes kép egy részlete, a valós helyéről kiragadva, eltolva jelenik meg. Mivel az „esszenciák” sűrítmények és töredékek, a nagy egész egy kis darabjai, így önmagukba véve nem értelmezhetők, csak a környezet teszi azokat teljessé, mint ahogyan a monokróm kép teljességének érzetéhez a színes mezők kiegészítése, viszonylata adja összhatásában a kiegészített teljességet. Fontosnak tartom kiemelni, hogy az „esszenciák” nem puzzle darabok, a képen nem a helyükön helyezkednek el, és belső arányaik a teljes kép arányával nem egyeznek meg, nem fedik ugyanazt, és nem egészítik ki folytatólagosan a képet. Takarnak valamit, de nem azt, ami látszik. Eltolva ismétlik a monokróm alapot, de több esetben időbeli eltérést (évszakváltást) mutatva. E mellett kísérleteket tettem arra is, hogy geometrikus esszenciamező nélkül színesszenciákat rejtsek el a képekben.

Viszonylat IV. 2022, 100x130cm, olaj, vászon

Viszonylat V. 2022, 100x130cm, olaj, vászon

A tervekhez felhasznált tájképi elemeket saját környezetemből merítettem, a kertem és a műteremablak látványai, melyeket organikus, gesztus-eszközökkel valósítottam meg. Az eszenciák - entitásként - geometrikus mezőben láthatóak.

A Viszonylatok egyrészt az absztrakció és valóság összefüggéseiről, a szín és a monokróm tónus viszonyairól, a megfogható és megfoghatatlan, a múlt és jelen, az igaz - hamis állítások polaritásáról, de ugyanakkor egységéről szólnának.

Viszonylat VI. 2022, olaj, vászon 130 × 200 cm

Forest sorozat (2023-)

A tervekhez felhasznált, inspirációt adó tájképi elemeket saját környezetemből merítettem. A Duna-part, hozzám közel eső és közel álló erdők, facsoportok látványait gesztusfestészeti és csorgatással, fröcsköléssel hoztam létre.

Figyelem a természet organikus szerveződését, mozgását, a fák egymással folytatott kommunikációját, melyekre reflektálva olyan struktúrákat hoztam létre, melyek érzelmi megnyilvánulások formájában, gesztus eszközökkel valósítottam meg. A szemlélődéseim alkalmával és az alkotói folyamat alatt a természeti formákban a természetfeletti – szellemi, isteni – megnyilvánulásokat kutatom. Összekapcsolom a természet kínálta látványt a szellemi dimenzióval és energiákkal. Ugyanakkor a lombok formái, struktúrái, mozgásai különböző érzelmi megnyilvánulások kifejezésére kéztettek.

Forest II. 2023, olaj, vászon 100x100cm

Forest I. 2023, olaj, vászon, 140X200cm

Forest III. 2023, olaj, vászon, 140X200cm

A Forest sorozat egyrésről az absztrakció és valóság összefüggésiről, az idő és tér viszonyairól, a megfogható valóság és megfoghatatlan érzetéről ezeknek az összekapcsolásáról szólnak. A természetben zajló folyamatoknak, áramlásoknak, bonyolult fényviszonyoknak, sejtelmes atmoszférának visszaadására törekszem az absztrakt gesztusok által.

Forest IV. 2023, olaj, vászon, 90X200cm

Az erdő a tudat és a tudattalan határának szimbóluma, a tudattalan birodalma. Meditatív állapotban segít elérni a tudatalatti rejtett tartalmait és lehetővé teszi azok feldolgozását, a szellem megújulását.

Forest V.-VI. 2023, olaj, vászon, 140X200cm